

גוש החמר הקטן / דיאנה אנגל

גבוה-גבוה, במגדל ישן, הייתה סדנה לקדרות, מלאה חביות של גלזורות צבעוניות, אֶבְנִים, תנורים, וכמובן, חמר. ליד החלון עמד כד עץ גדול ועליו מכסה כבד. שם החזיקו את החמר. בתחתית הכד, מעוך בפינה, היה גוש החמר הישן ביותר. הוא לא זכר מתני הייתה הפעם האחרונה שנגעו בו, כי זה היה לפני המון זמן. בכל יום נפתח המכסה הכבד. ידיים נשלחו פנימה וחטפו בזריזות שקיות חמר או כדורי חמר. גוש החמר הקטן יכול היה לשמוע את הקולות העליזים של אנשים עובדים. מתני יגיע תורי? תהה. ככל שעברו הימים בחשכת הכד, הלך גוש החמר הקטן ואיבד תקווה.

5

יום אחד באה לבית המלאכה קבוצה גדולה של ילדים עם המורה שלהם. ידיים רבות נשלחו אל תוך הכד. גוש החמר הקטן היה האחרון שנבחר, אבל סוף-סוף יצא החוצה.

10

"הנה ההזדמנות שלי!" חשב, ומצמץ באור.

ילד אחד שם את החמר על האבניים וסובב אותם מהר ככל שיכול. "איזה כיף!" חשב גוש החמר הקטן. הילד ניסה למשוך את החמר כלפי מעלה בזמן שהאבניים הסתובבו. גוש החמר הקטן התמלא התרגשות. הנה הוא הופך למשהו! הילד ניסה לעשות קערה, אך לא הצליח – וויתר. הוא דחף את החמר והכה בו עד שהפך לכדור עגול.

15

"הגיע הזמן לנקות", אמרה המורה. הסדנה התמלאה קולות של ילדים שמנקים בספוגים ומנגבים ורוחצים ומייבשים. מים נטפו בכל מקום.

הילד הפיל את גוש החמר ליד החלון והצטרף אל חבריו בריצה. אחרי זמן קצר התרוקנה הסדנה. החדר היה שקט וחשוך. גוש החמר הקטן פחד מאוד. הוא התגעגע ללחות שבתוך הכד וידע שנשקפת לו סכנה.

20

"זהו, אבוד לי," חשב. "פשוט אשב לי כאן ואתייבש עד שאהיה קשה כמו אבן."

הוא ישב ליד החלון הפתוח, בלי שיכול היה לזוז והרגיש איך הלחות נעלמת ממנו. השמש להטה. רוחות הלילה נשבו פנימה, עד שהגוש נהיה קשה כמו אבן. הוא היה קשה כל-כך, שהתקשה לחשוב. הוא רק ידע שהוא מלא יאוש.

25

אבל עמוק בתוך תוכו של גוש החמר הקטן נותרה טיפה אחת קטנה של לחות, והוא סירב לוותר עליה.

"גשם, "חשב.

"מים, "נאנח.

30

"אנא, "הצליח סוף-סוף לסחוט מעצמו היצור היבש וחסר-התקווה.

ענן חולף ריחם על גוש החמר הקטן, ומשהו נפלא קרה. טיפות ענקיות חדרו פנימה מהחלון הפתוח ונפלו על גוש החמר הקטן. הגשם ירד כל הלילה, ובבוקר כבר היה גוש החמר רך כמו בעבר.

קולות התקרבו אל הסדנה. 35

"אוי לא, " אמרה אישה. זו הייתה קדריית שהשתמשה הרבה בסדנה. "מישהו השאיר את החלון פתוח כל סוף השבוע. מלוכלך כאן, צריך לנקות. את יכולה לעבוד בקצת חמר בזמן שאני מחפשת את המגבות, אמרה לבתה. הילדה ראתה את גוש החמר יושב ליד החלון.

"זה נראה גוש מושלם עבורי, " היא אמרה. 40

כעבור זמן קצר כבר לחצה ולשה מהחמר צורות עליזות. לגוש החמר הקטן מגע האצבעות שלה היה ממש נפלא.

הילדה חשבה בזמן שעבדה, ידיה נעו ועבדו מעצמן – הן ידעו בַּדְיוֹק מה לעשות. גוש החמר הקטן הרגיש שדוחפים והופכים אותו בעדינות לצורה עגולה, חלולה. כמה צביטות, והייתה לו ידית. 45

"אימא, אימא, " קראה הילדה, "עשיתי ספל!"

"הוא נהדר!" אמרה אִמָּה, "שימי אותו על המדף, וישרפו אותו בתנור. אחר-כך תוכלי לזגג אותו בכל צבע שתרצי."

כעבור זמן קצר היה הספל הקטן מוכן לדרך, אל ביתו החדש. היום הוא גר על מדף במטבח, ליד הספלים האחרים והתחתיות והספלים הגדולים. כולם שונים זה מזה וכמה מהם יפים מאוד. 50

"ארוחת בוקר!" קוראת אימא ושמה על השולחן את הספל החדש וממלאת בו שוקו חם.

הילדה הקטנה אוחזת בו בעדינות. הוא ממש מאושר מהקווים החלקים של צורתו החדשה. הוא ממלא נפלא את תפקידו! 55

הספל הקטן א מר לעצמו בגאווה: "סוף-סוף אני משהו."